

ترجمہ اسناد و مدارك بين المللى

پرو، شيشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

دکتر حسین خزاعی*

قواعد سازش و داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

فهرست مطالب

پیشگفتار

شرط مقرر داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی

قواعد سازش اختیاری

قواعد داوری

دیوان داوری بین‌المللی

دادگاه داوری

درخواست داوری

مواد

۱

۲

۳

* استادیار دانشکده حقوق - علوم سیاسی دانشگاه تهران.

۴	جواب درخواست
۵	دعوی متقابل
۶	لوايح مربوط به ادعاها و دفاعيات طرفين، يادداشتهاي کتبي، اخطارها و مکاتبات مربوطه
۷	عدم وجود قرارداد داوری
۸	آثار قرارداد داوری
۹	پيش پرداخت هزینه‌های داوری
۱۰	تسليم پرونده به داور
۱۱	قواعد حاکم بر آيين دادرسی
۱۲	محل داوری
۱۳	داوری نامه
۲۳، ۱۶، ۱۵، ۱۴	جريان دادرسی داوری
۱۷	رأی مرضی الطرفین
۱۸	مهلت صدور رأی
۱۹	رأی هیئت داوری (داوری سه نفره)
۲۰	اتخاذ تصمیم در مورد هزینه داوری
۲۱	بررسی مقدماتی رأی داور توسط دیوان داوری بین‌المللی
۲۲	اعلام رأی داور
۲۳	ابلاغ رأی داور به طرفین
۲۴	قطعیت و قابلیت اجرایی رأی داور
۲۵	تودیع رأی داور
۲۶	قاعده عمومی

ضمیمه شماره ۱: اساسنامه دیوان داوری بین‌المللی

ضمیمه شماره ۲: مقررات داخلی دیوان داوری بین‌المللی

ضمیمه شماره ۳: جدول هزینه‌های سازش و داوری

پیشگفتار

دیوان داوری بین‌المللی اتاق بازرگانی بین‌المللی در سال ۱۹۲۳ به وجود آمده است و از آن زمان به بعد به شهرت جهانی روزافزون خود در سایه تجربه و تخصصی که در جریان فیصله دادن بیش از ۸۰۰۰ دعوی در موضوعات مختلف تجارت بین‌المللی کسب کرده است، ادامه می‌دهد.

با از بین رفتن موانع سیاسی و توسعه وحدت اقتصاد جهانی، نیاز به قطع و فصل و پیش‌بینی حل دعاوی بین‌المللی هرگز تا بدین حد مورد نیاز نبوده است. در ربع آخر قرن بیستم، داوری بازرگانی بین‌المللی چنان تحوّل یافته که گویی در حال پیشرفت روزافزون است؛ در خصوص مواردی چون تعداد قضیه‌ها (تعداد دعاوی که در یک دهه طی سالهای ۱۹۹۲-۱۹۸۳ در اتاق بازرگانی بین‌المللی ثبت شده است، تقریباً رقمی برابر با ۴۰ درصد تعداد کل دعاوی است که در ۷۰ سال گذشته در آن اتاق ثبت گردیده است)، پیچیدگی، مبلغ مورد اختلاف، تعداد کشورهایی که به عنوان طرفهای حل اختلاف به دیوان اتاق بازرگانی بین‌المللی مراجعه نموده‌اند (بیش از ۹۰ کشور در سال) و رفتار حقوقی بسیاری از طرفین در جریان داوری بین‌المللی، پیشرفت قابل ملاحظه‌ای را می‌توان مشاهده کرد.

قواعد اتاق بازرگانی بین‌المللی به‌طور اختصاصی برای داورها در زمینه بین‌المللی طرح‌ریزی شده است. داورهای مزبور که هر ساله در بیش از ۲۵ کشور گوناگون با زبانهای مختلف منعقد می‌گردند، در برگیرنده داورانی از ۵۰ ملیت متفاوت است که تقریباً تمامی نظامهای حقوقی معتبر دنیا را شامل می‌شود.

هر داوری توسط یک دادگاه داوری که وظیفه‌اش بررسی ماهوی پرونده و صدور رأی نهایی است، صورت می‌گیرد. کار دادگاه داوری، توسط دیوان بین‌المللی داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی که حداقل سه مرتبه در ماه (اغلب چهار مرتبه) تشکیل جلسه می‌دهد، پی‌گیری می‌شود. نقش دیوان که در حال حاضر مرکب از ۵۶ عضو از ۴۸ کشور مختلف است، سازماندهی و نظارت بر داورهایی است که طبق این قواعد صورت می‌گیرد. دیوان داوری می‌بایست به تغییرات حقوق و عملکرد داوری در سرتاسر جهان مستمراً توجه داشته باشد و با حفظ اصول بنیادی آئین دادرسی اتاق بازرگانی بین‌المللی

روش کار خود را با اوضاع و احوال جدید تطبیق دهد تا پاسخگوی نیازهای گوناگون طرفین و داوران باشد. دیوان از حمایت دبیرخانه‌ای مرکب از ۳۰ عضو برای مدیریت روزانه دعاوی برخوردار است.

نسخه حاضر قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی از اول ژانویه سال ۱۹۸۸ قدرت اجرایی یافته است. ضمیمه سوم (جدول هزینه‌های داوری و سازش) از اول ژانویه سال ۱۹۹۳ لازم‌الاجرا است و اصطلاحات اندکی نیز در ضمیمه شماره یک (اساسنامه دیوان داوری بین‌المللی) صورت گرفته که از ۱۶ ژوئن قدرت اجرایی یافته است.

قواعد سازش اختیاری: قواعد اصلاحی سازش اتاق بازرگانی بین‌المللی از اول ژانویه سال ۱۹۸۸ قدرت اجرایی یافته است. سازش جریانی مستقل از داوری است و در صورتیکه طرفین به صورت دیگری توافق نموده باشند، استفاده از این روش کاملاً اختیاری باقی می‌ماند. قواعد اتاق بازرگانی بین‌المللی، سعی بر سازش را قبل از ورود به داوری لازم ندانسته است؛ بنابراین قواعد مزبور اجازه اقدام به سازش را بدون التزام به داوری (در صورت شکست سازش) می‌پذیرند.

شرط مقرر و نمونه داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی: اتاق بازرگانی بین‌المللی به تمام طرفینی که بخواهند در قرار دادهایشان، به قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی استناد نمایند، توصیه می‌کند که شرط نمونه زیر را در قرار دادشان درج کنند:

«کلیه اختلافاتی که در ارتباط با قرار داد حاضر پدید می‌آید، می‌بایست نهایتاً طبق مقررات سازش و داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، توسط داور یا داورانی که مطابق مقررات مذکور تعیین می‌شوند، حل و فصل گردند.»^(۱)

به طرفین یادآوری می‌شود که احتمالاً تصریح مواردی چون، حقوق حاکم بر قرارداد، تعداد داوران، محل داوری و زبان داوری در شرط رجوع به داوری مد نظرشان باشد. آزادی طرفین در انتخاب حقوق حاکم، محل و زبان داوری در قواعد

۱- این شرط به زبانهای انگلیسی، فرانسه، اسپانیایی، آلمانی، ایتالیایی، عربی، ژاپنی و روسی در متن

آمده است (مترجم).

داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی محدود نشده است؛ ذکر این موارد به نفع طرفین است. توجه علاقمندان به این واقعیت جلب می‌شود که به موجب قوانین داخلی بعضی از کشورها، شروط رجوع به داوری باید صریحاً توسط طرفین و بعضی اوقات در شکل خاص و دقیقی قبول گردد.

قواعد سازش اختیاری

مقدمه: سازش راه حلّ مقبول جهت حلّ اختلافات تجاری با خصیصه بین‌المللی است، بنابراین به منظور فراهم کردن راه حلّ دوستانه اختلافات مزبور اتاق بازرگانی بین‌المللی این قواعد سازش اختیاری را تنظیم می‌کند.

ماده ۱: تمامی اختلافات تجاری با خصیصه بین‌المللی می‌توانند جهت مصالحه زیر نظر سازش‌دهنده واحدی که توسط اتاق بازرگانی بین‌المللی تعیین می‌گردد، قرار گیرند.

ماده ۲: طبق مفاد مندرج در ضمیمه شماره ۳، طرفی که تقاضای سازش دارد، می‌بایست همراه با ذکر مختصر موضوع درخواست و ضمیمه کردن هزینه تشکیل پرونده، از دبیرخانه دیوان داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی تقاضای رسیدگی کند.

ماده ۳: دبیرخانه دیوان داوری بین‌المللی می‌بایست در کوتاهترین فرصت ممکن درخواست سازش را به اطلاع طرف دیگر برساند. برای اینکه طرف دیگر بتواند موافقت و یا اعتراض به حضور در کوششهای مربوط به سازش را به اطلاع دبیرخانه برساند، ۱۵ روز مهلت خواهد داشت.

اگر طرف دیگر توافق بر سازش نمود، می‌بایست در مهلت مقرر به دبیرخانه اطلاع دهد. در صورت سکوت یا جواب منفی در مهلت مقرر، درخواست سازش رد شده تلقی می‌گردد و در این صورت دبیرخانه در اسرع وقت طرفی را که درخواست سازش نموده است، مطلع می‌سازد.

ماده ۴: به دنبال دریافت توافق برای سازش، دبیرکل دیوان داوری بین‌المللی هر چه زودتر سازش‌دهنده‌ای را معین می‌کند. سازش‌دهنده طرفین را از انتصابش مطلع کرده، مهلت معینی را برای ارائه دلایل اختصاصی آنها تعیین خواهد نمود.

ماده ۵: سازش‌دهنده با الهام از اصول بیطرفی، عدالت و انصاف مراحل سازش را به

نحوی که خود مناسب تشخیص دهد، هدایت می‌کند.

سازش‌دهنده با توافق طرفین محل انجام مصالحه را معین می‌کند. در طول انجام مراحل سازش، سازش‌دهنده در هر زمان می‌تواند از هر یک از طرفین اطلاعات تکمیلی که به تشخیص خود برای مصالحه لازم است، درخواست کند. طرفین می‌توانند به تشخیص خود، مشاور یا مشاورینی معین نمایند تا آنها را هنگام حضور در جلسات همراهی کنند.

ماده ۶: مراحل سازش خصیصه محرمانه دارد و هر کس که به نحوی در آن شرکت داشته، موظف به حفظ اسرار و رعایت آن است.

ماده ۷: اقدام به سازش در موارد زیر پایان می‌پذیرد:

الف: به موجب امضای یک موافقتنامه توسط طرفین، ایشان ملزم به قبول مفاد موافقتنامه مذکور می‌گردند. مفاد موافقتنامه محرمانه باقی خواهد بود مگر تا حدی که انجام و اجرای آن افشای آن را اقتضاء کند.

ب: تنظیم گزارش توسط سازش‌دهنده که حاکی از شکست اقدام به سازش باشد. این گزارش حاوی دلایل نخواهد بود.

ج: اختاریه‌ای که توسط طرفین یا یکی از آنها، در هر زمانی از جریان سازش مبنی بر عدم تعقیب مراحل سازش برای سازش‌دهنده ارسال می‌گردد.

ماده ۸: به محض پایان گرفتن سازش، سازش‌دهنده موظف است که توافق نامه‌ای نسبت به حل اختلافات با امضای طرفین، یا گزارش عدم موفقیت و یا تصمیم طرفین یا یکی از آنها مبنی بر قطع عملیات سازش را برای دبیرخانه دیوان دآوری بین‌المللی ارسال دارد.

ماده ۹: با گشایش پرونده، دبیرخانه دیوان دآوری بین‌المللی با توجه به طبیعت و اهمیت دعوی مبلغی را که می‌بایست به تساوی از سوی طرفین پرداخت گردد، برای شروع به رسیدگی معین می‌کند.

این مبلغ به‌طور تخمینی حق‌الزحمه سازش‌دهنده، هزینه سازش و مخارج اداری آن را طبق جدول ضمیمه این مقررات شامل می‌گردد.

در هر قضیه‌ای و در جریان مراحل سازش، دبیرخانه دیوان می‌تواند تصمیم بگیرد که

مبلغ اولیه پرداخت شده برای تأمین مخارج مزبور کافی نیست و بنابراین دبیرخانه می‌تواند پرداخت مبلغ اضافی را که می‌بایست به تساوی از سوی طرفین پرداخت شود، لازم ببیند.

در پایان سازش، دبیرخانه تمامی هزینه‌ها را تصفیه نموده، آن را کتباً به طرفین ابلاغ می‌کند.

کلیه هزینه‌های فوق‌الذکر به‌طور مساوی از جانب طرفین پرداخت می‌شود، مگر اینکه توافق‌نامه حل اختلاف طریق تقسیم دیگری را پیش‌بینی کرده باشد.

کلیه هزینه‌های دیگر که هر یک از طرفین کرده‌اند، بر عهده آن طرف باقی می‌ماند. ماده ۱۰: سازش‌دهنده نمی‌تواند بدون رضایت طرفین، به داوری، نمایندگی یا مشاوره یکی از طرفین در دادرسی قضائی یا داوری مربوط به اختلاف که موضوع سازش قرار گرفته است، اشتغال ورزد.

طرفین متقابلاً متعهد به عدم احضار او به عنوان شاهد در چنین دادرسی گردیده‌اند، مگر اینکه در این خصوص با یکدیگر توافق دیگری کرده باشند.

ماده ۱۱: طرفین متعهد می‌باشند که در دادرسی قضایی یا داوری، موارد زیر را به عنوان دلیل و با هر ماهیتی که باشد، استفاده نکنند:

الف: از اظهارات یا پیشنهادات هر یک از طرفین که به لحاظ احتمال حل دعوی بیان شده است.

ب: از پیشنهادهایی که توسط سازش‌دهنده ارائه شده است،

ج: از این واقعیت که یک طرف حاضر به قبول بعضی پیشنهادات سازش‌دهنده جهت حل اختلاف بوده است.

قواعد داوری

ماده ۱: دیوان داوری بین‌المللی

۱- دیوان داوری بین‌المللی اتاق بازرگانی رکن داوری است که به اتاق بازرگانی بین‌المللی ضمیمه گردیده است. اعضای دیوان توسط شورای اتاق بازرگانی بین‌المللی تعیین می‌گردند. وظیفه دیوان ارائه راه حل داوری جهت حل اختلافات تجاری با خصیصه بین‌المللی طبق این قواعد است.

۲- دیوان اصولاً ماهی یک بار تشکیل جلسه می دهد و مقررات داخلی خود را نیز تنظیم می کند.

۳- رئیس دیوان دآوری بین المللی یا جانشین او، واجد قدرت برای اتخاذ تصمیمات فوری به نام دیوان است، مشروط بر اینکه هر تصمیمی در اجلاس بعدی به اطلاع دیوان برسد.

۴- دیوان طبق روشهایی که در مقررات داخلی آن پیش بینی شود، می تواند به یک یا چند گروه از اعضای خود قدرت اتخاذ تصمیمات مشخصی را اعطاء کند، مشروط بر اینکه تصمیمات مزبور در اجلاس بعدی به اطلاع دیوان برسد.

۵- دبیرخانه دیوان دآوری بین المللی می بایست در دفتر مرکزی اتاق بازرگانی بین المللی واقع شود.

ماده ۲: دادگاه دآوری

۱- دیوان دآوری بین المللی، خود اقدام به حل اختلاف نمی کند. مادامی که طرفین به گونه دیگری توافق نکرده باشند، دیوان مزبور داوران را طبق مقررات این ماده تعیین یا تأیید می کند. در باب تأیید یا تعیین داوران، دیوان مؤظف است ملیت، محل اقامت و دیگر روابط داور پیشنهادی را با کشورهایایی که طرفین و یا داوران تابعیت آنها را دارند، مورد توجه قرار دهد.

۲- اختلافات ممکن است توسط یک یا چند داور فیصله یابد. در موارد بعدی کلمه «داور» می تواند بر حسب مورد بر یک یا سه داور دلالت کند.

۳- در موردی که طرفین توافق بر حل اختلاف توسط یک داور کرده باشند، می توانند ضمن توافق او را به دیوان معرفی کنند تا مورد تأیید قرار گیرد. در صورتیکه از تاریخ ابلاغ درخواست دآوری خواهان به طرف مقابل، طرفین ظرف ۳۰ روز در مورد انتخاب داور واحد توافق نکنند، داور مذکور توسط دیوان تعیین خواهد شد.

۴- در موردی که اختلاف باید به سه داور ارجاع داده شود، هر یک از طرفین در درخواست دآوری و در جوابی که به این درخواست داده می شود، به ترتیب یک داور را تعیین می کنند تا مورد تأیید دیوان قرار گیرد. اشخاص مزبور می بایست مستقل از طرف کاندید کننده باشند. در صورت عدم معرفی داور از سوی هر یک از طرفین، دیوان، خود

اقدام به تعیین داور خواهد کرد.

داور ثالث که ریاست دادگاه داوری را برعهده دارد، توسط دیوان تعیین می‌گردد، مگر اینکه طرفین پیش‌بینی کرده باشند که داورانی که انتخاب نموده‌اند، در مدت معین، می‌بایست بر تعیین داور ثالث توافق کنند. در این صورت دیوان، داور ثالث را تأیید خواهد کرد. اگر در فرصتی که توسط طرفین تعیین شده است و یا دیوان معین کرده است، داورانی که توسط طرفین تعیین شده‌اند، نتوانستند بر تعیین داور ثالث توافق کنند، داور ثالث توسط دیوان تعیین می‌شود.

۵- در مواردی که طرفین در باب تعداد داوران به توافق نرسیده باشند، دیوان داوری اقدام به تعیین داور واحد خواهد کرد، مگر اینکه به نظر دیوان، حل اختلاف اقتضای تعیین سه داور را داشته باشد؛ در این صورت هر یک از طرفین ظرف مدت ۳۰ روز می‌بایست اقدام به تعیین یک داور بکنند.

۶- هرگاه دیوان بخواهد داور واحد یا رئیس دادگاه داوری را تعیین کند، می‌بایست قبل از انتخاب داور، ابتدا از کمیته ملی اتاق بازرگانی بین‌المللی که آن دیوان مناسب تشخیص می‌دهد، درخواست معرفی یک نفر را بکند، در صورتیکه دیوان پیشنهاد این کمیته را نپذیرد و یا اینکه کمیته ملی مذکور در مهلتی که توسط دیوان تعیین شده است، کسی را معرفی نکند، دیوان می‌تواند درخواست خود را تکرار کرده و یا آن را به کمیته ملی دیگری ارجاع دهد.

دیوان در اوضاع و احوال مقتضی، داور واحد و یا رئیس دادگاه داوری را از کشوری که در آن کمیته ملی تشکیل نشده است، انتخاب می‌کند، مشروط به اینکه هیچ‌یک از طرفین در مهلت معینی که توسط دیوان تعیین می‌شود، با آن مخالفت نکنند.

داور واحد یا رئیس دادگاه داوری، می‌بایست از کشوری غیر از کشوری که طرفین تابعیت آن را دارند، انتخاب شود؛ مع‌هذا اگر اوضاع و احوال اقتضاء کند و هیچ‌یک از طرفین در مهلت معینی که توسط دیوان تعیین می‌شود، مخالفت نکنند، ممکن است داور واحد و یا ریاست دادگاه داوری از کشوری که هر یک از طرفین تابعیت آن را دارند، انتخاب شود.

در موردی که دیوان باید داوری را از طرف یکی از طرفین که قصور در تعیین داور

خود نموده است، معین کند، می‌بایست بعد از درخواست پیشنهاد از کمیته ملی کشوری که آن طرف ملیت آن را دارد، اقدام به تعیین داور نماید. اگر دیوان این پیشنهاد را نپذیرد، یا اینکه کمیته ملی در مهلت معینی که از طرف دیوان تعیین می‌شود، پیشنهادی نکند، یا کشور متبوع طرف مذکور واجد کمیته ملی نباشد، دیوان می‌تواند بعد از اطلاع کمیته ملی کشوری (در صورت وجود) که این طرف تابعیت آن کشور را دارد، هر شخصی را که صالح تشخیص داد، با آزادی انتخاب کند.

۷- هر داور که توسط دیوان تعیین یا تأیید شده باشد، می‌بایست نسبت به طرفین درگیر در داور، مستقل بوده و باقی بماند.

داور مورد نظر قبل از تعیین یا تأیید توسط دیوان، می‌بایست به طور کتبی واقعیات و یا اوضاع و احوالی را که طبیعتاً استقلال او را در نظر طرفین زیر علامت سؤال قرار می‌دهد، به اطلاع دبیرکل دیوان برساند. به محض دریافت اطلاعات مذکور، دبیرکل دیوان می‌بایست به طور کتبی آن را به اطلاع طرفین برساند و مهلتی را تعیین کند تا ایشان نظرات خود را در این باب اعلام کنند.

داور می‌بایست فوراً واقعیات و یا اوضاع و احوال با طبیعت مشابه را که در فاصله تعیین یا تأیید او توسط دیوان و صدور رأی نهایی بروز می‌کند، کتباً به اطلاع دبیرکل برساند.

۸- تقاضای رد صلاحیت، به علت نقض بیطرفی و یا هر علت دیگر، با تقدیم اظهاریه کتبی به دبیرکل دیوان با ذکر واقعیات و اوضاع و احوالی که اعتراض مبتنی بر آن است، انجام می‌شود.

به لحاظ قابلیت طرح این اعتراض، می‌بایست اعتراض مذکور توسط طرف مقابل، ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ دریافت اطلاعیه تعیین و یا تأیید داور به توسط دیوان؛ و یا به فاصله ۳۰ روز از تاریخی که طرف تقاضاکننده رد صلاحیت، از واقعیات و اوضاع و احوالی که اعتراضیه مبتنی بر آن است، مطلع شده (در صورتیکه این تاریخ مؤخر بردیافت اطلاعات مذکور باشد) ارسال گردد.

۹- پس از تعیین مهلتی که طی آن داور، طرفین و دیگر اعضای دادگاه داور باید نظرات خود را کتباً به دبیرکل دیوان ارائه دهند، دیوان در مورد پذیرش و در صورت نیاز

در ماهیت ردّ صلاحیت مبادرت به اتخاذ تصمیم می‌کند.

۱۰- در صورت فوت داور، یا قبول ردّ و اعتراض طرف دیگر، و یا قبول استعفای داور از طرف دیوان، داور دیگری جایگزین می‌گردد.

۱۱- در صورتیکه بر دیوان محقق شود که داور عملاً یا قانوناً از انجام وظیفه‌اش منع شده است، یا اینکه وظائف خود را مطابق مقررات و یا در مهلت تعیین شده انجام نداده است، می‌بایست داور دیگری جایگزین او گردد.

وقتی که دیوان، طبق اطلاعات واصله اجرای بند قبلی را مدنظر قرار می‌دهد، بعد از اینکه دبیرکل به‌طور کتبی این اطلاعات را برای داور مربوطه، طرفین و سایر اعضای دادگاه داور (اگر وجود داشته باشد) ارسال داشت و آنها را قادر به ارائه نظرات کتبی در مهلت مناسب کرد، اتخاذ تصمیم می‌کند.

۱۲- در هر موردی که تعویض داور صورت می‌گیرد، قواعد مذکور در بندهای ۳، ۴، ۵، ۶ فوق‌الذکر می‌بایست رعایت گردد. هر بار که دادگاه تشکیل شد، بعد از دعوت طرفین برای ارائه نظریات خود، دادگاه زمان تشکیل جلسه بعدی را که دوباره تشکیل خواهد شد، معین می‌کند.

۱۳- تصمیمات دیوان در مورد تعیین، تأیید، ردّ صلاحیت و یا تعویض داور، قطعی است. توجیه و دلایل تصمیمات مربوط به تعیین، تأیید، ردّ صلاحیت و تعویض داور، در مواردی که داور وظایف خود را طبق مقررات و یا در مهلت‌های تعیین شده انجام نداده است، لازم نیست ابلاغ گردد.

ماده ۳: درخواست داوری

۱- طرفی که می‌خواهد به داوری اتاق بازرگانی رجوع کند، می‌بایست درخواست داوری خود را به دبیرخانه دیوان داوری بین‌المللی، خواه از طریق کمیته ملی خود و یا مستقیماً تقدیم کند. در صورتیکه درخواست مستقیماً به دبیرخانه دیوان داوری بین‌المللی تقدیم شده باشد، دبیرخانه موظف است که درخواست مزبور را به اطلاع کمیته ملی مربوطه برساند.

در هر دو فرض، تاریخ وصول درخواست به دبیرخانه دیوان، تاریخ شروع دادرسی داوری محسوب می‌گردد.

۲- در درخواست، باید نکات زیر قید شود:

الف - نام، نام خانوادگی، شغل و آدرس طرفین

ب - تعیین خواسته‌های متقاضی

ج - قراردادهای فی‌مابین، بویژه قرارداد داور، و مدارک یا اطلاعات به نحوی که موقعیت دعوی را صریحاً مشخص کند.

د - هر رهنمود مفیدی در خصوص تعداد داوران، و طریق انتخاب آنها طبق مقررات مندرج در ماده ۲ فوق‌الذکر

۳- دبیرخانه نسخه‌ای از درخواست و اوراق ضمیمه را جهت پاسخگویی برای طرف دعوی (خواننده) می‌فرستد.

ماده ۴: جواب درخواست

۱- خواننده می‌بایست حداکثر ظرف ۳۰ روز از تاریخ دریافت مدارک موضوع پاراگراف ۳ از ماده ۳ و در ارتباط با درخواست متقاضی، نظرات خود را پیرامون تعداد داوران و انتخاب آنها و جایی که مناسب است، به همراه تعیین یک داور، شرح دفاعیات و تهیه مدارک ارائه کند. نامبرده در شرایط استثنایی می‌تواند جهت تهیه دفاعیه خود و مدارک مربوطه، از دبیرخانه تقاضای تمدید مهلت کند. با وجود این، تقاضای مهلت جدید، می‌بایست حاوی پاسخهای خواننده به پیشنهاداتی که احتمالاً در خصوص تعداد داوران و انتخاب آنها و نیز در جایی که مناسب است، تعیین یک داور باشد. در غیر این صورت، دبیرخانه به دیوان داور، بین‌المللی گزارش خواهد داد تا داور طبق این مقررات، به داور اقدام نماید.

۲- نسخه‌ای از پاسخ خواننده و اوراق ضمیمه آن (در صورت وجود اوراق ضمیمه) جهت اطلاع خواهان، ابلاغ خواهد شد.

ماده ۵: دعوی متقابل

۱- خواننده‌ای که بخواهد دعوی متقابل اقامه کند، می‌بایست همزمان با ارائه لایحه جوابیه به طریقی که در ماده ۴ پیش‌بینی شده است، دبیرخانه را مطلع کند.

۲- مدعی ظرف ۳۰ روز پس از ابلاغ دعوی متقابل فرصت پاسخ به آن را دارد.

ماده ۶: لوائح مربوط به ادعاها و دفاعیات طرفین و یادداشتهای کتبی، اخطاریه‌ها و یا مکاتبات

۱- کلیه لوائح و یادداشتهای کتبی طرفین و همه اوراق برگهای پیوست که توسط طرفین تقدیم گردیده است، باید به تعداد طرفین دعوی، به علاوه یک نسخه برای هر داور و نیز یک نسخه برای دبیرخانه تهیه شود.

۲- کلیه اخطاریه‌ها و مکاتبات دبیرخانه و داور، در صورتیکه در مقابل دریافت رسید تسلیم طرف شده باشند و یا اینکه با نامه سفارشی به همان آدرس یا آخرین آدرس طرفی که توسط شخص مورد نظر و یا طرف مقتضی دیگر اعلام گردیده است، ارسال شود، معتبر تلقی خواهند شد.

۳- اخطاریه‌ها و مکاتبات روزی که دریافت شوند، ابلاغ شده تلقی می‌گردند و یا اگر این اخطاریه‌ها و مکاتبات مطابق پاراگراف مذکور صورت گیرند، می‌بایست توسط خود شخص و یا قائم مقام او دریافت گردند.

۴- طبق مفاد پاراگراف قبلی، مهلت‌هایی که در قواعد حاضر و یا قواعد داخلی و یا توسط دیوان داوری بین‌المللی بر اساس اقتدارش و به موجب هر یک از این مقررات تعیین می‌شوند، می‌بایست از روز بعد از تاریخی که اخطاریه یا یادداشت ابلاغ شده تلقی می‌شود، شروع گردند. اگر در کشوری، اخطاریه یا مکاتبات در تاریخ معین، ابلاغ شده تلقی شد و روز متعاقب آن، روز تعطیل یا غیرکاری بود، می‌بایست مهلت از روز کاری بعد شروع گردد. تعطیلات رسمی و روزهای غیرکاری در مهلت زمانی مربوطه در تقویم سالانه درج گردیده است. اگر آخرین روز مهلت تعیین شده در کشوری که اخطاریه یا مکاتبه، در آن ابلاغ شده تلقی می‌شود، روز تعطیلی یا روز غیرکاری باشد، مهلت مذکور در پایان روزکاری بعد، منقضی می‌شود.

ماده ۷: عدم وجود قرارداد داوری

در موردی که بدوآیین طرفین، قرارداد داوری وجود نداشته باشد و یا در موردی که قرار داوری وجود دارد، ولی به داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی ارجاع داده نشده است، اگر خواننده در مهلت سی روزی که در بند ۱ ماده ۴ مقرر گردیده است، پاسخ نداد و یا به داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی رضایت نداد، عدم پیگیری داوری به اطلاع خواهان

رسانده می شود.

ماده ۸: آثار قرارداد داوری

- ۱- وقتی که طرفین توافق به ارجاع امر به داوری توسط اتاق بازرگانی بین‌المللی می‌کنند، این اقدام ایشان عملاً به عنوان پذیرش قواعد حاضر تلقی می‌گردد.
- ۲- اگر یکی از آنها (پس از قبول داوری)، از ارجاع امر به داوری منصرف گردید و یا از شرکت در آن امتناع ورزید، علی‌رغم این انصراف یا خودداری، داوری انجام می‌شود.
- ۳- اگر یکی از طرفین ایراد یا ایرادهایی راجع به وجود و یا اعتبار قرارداد داوری مطرح کرد، دیوان داوری بین‌المللی، پس از اطمینان از وجود قرارداد داوری به صورت ظاهر، می‌تواند بدون قضاوت در مورد قابلیت طرح و یا ماهیت ایراد و یا ایرادات مذکور تصمیم به پیگیری داوری بگیرد. در این صورت، داور حق اتخاذ تصمیم در مورد صلاحیت خویش را خواهد داشت.
- ۴- بجز شرط مخالف، به صرف ادعای مربوط به بطلان و یا نسبت عدم وجود قرارداد داوری، عدم صلاحیت داوری که اعتبار قرارداد داوری را احراز نموده است، وجود نخواهد داشت. حتی در فرض عدم وجود و یا بطلان قرارداد، داور برای تعیین حقوق متقابل طرفین و اتخاذ تصمیم در مورد ادعاها و ایرادات آنها صالح باقی می‌ماند.
- ۵- طرفین قبل از تحویل پرونده به داور و در موارد استثنایی، حتی بعد از آن، بدون نقض قرارداد داوری که آنها را متعهد می‌کند و بدون تعدی به قدرتی که برای داور در نظر گرفته شده است، می‌توانند در آزادی کامل از هر مقام قضایی صالح درخواست تأمین و یا اقدامات فوری بکنند.

چنین درخواستی و تصمیماتی که توسط مقامی قضایی اتخاذ می‌شود، باید بدون تأخیر به اطلاع دبیرخانه دیوان داوری بین‌المللی برسد. دبیرخانه نیز می‌بایست داور را مطلع کند.

ماده ۹: پیش پرداخت هزینه داوری

- ۱- دیوان داوری بین‌المللی می‌بایست مبلغی را به عنوان پیش‌پرداخت، معادل هزینه‌های داوری دعاوی که بدان ارجاع گردیده است، تعیین کند. در صورتیکه به غیر از دعوی اصلی دعوی یا دعاوی طاری نیز طرح شده باشد، دیوان ممکن است برای دعوی

اصلی و دعوی یا دعاوی طاری، پیش پرداخت مستقلی معین کند.

۲- مبلغ پیش پرداخت می‌بایست توسط خواهان یا خواهانها و خوانده و یا خواندگان به طور مساوی قابل پرداخت باشد. ولی هر یک از طرفین می‌توانند بر حسب مورد، چه در دعوی اصلی و یا در دعوی متقابل، در صورتیکه طرف او از پرداخت امتناع نماید، کل مبلغ پیش پرداخت هزینه‌ها را واریز کنند.

۳- دبیرخانه می‌تواند ارجاع پرونده به داور را موقوف به واریز کل مبلغ پیش‌پرداخت و یا قسمتی از آن، به حساب اتاق بازرگانی بین‌المللی توسط طرفین یا یکی از آنها بکند.

۴- وقتی که داوری نامه طبق مقررات ماده ۱۳ به دیوان ابلاغ شد، دیوان تحقق و یا عدم تحقق واریز مبلغ پیش‌پرداخت را گواهی خواهد کرد.

رسیدگی به دعوی از جانب داور و یا اجرای مفاد داوری نامه، منوط به واریز هزینه تعیین شده به حساب اتاق بازرگانی بین‌المللی می‌باشد.

ماده ۱۰: تسلیم پرونده به داور

با رعایت مقررات ماده ۹، به محض وصول جواب خواننده مبنی بر درخواست داوری و در نهایت تا انقضای مهلت‌هایی که به موجب مواد ۴ و ۵ مذکور برای ارائه مدارک تعیین شده است، دبیرخانه مؤظف است که پرونده را تسلیم داور کند.

ماده ۱۱: قواعد حاکم بر آیین داوری

قواعد حاکم بر آیین داوری که در پیش روی داور است، قواعدی است که از این مقررات ناشی می‌شوند و در صورت سکوت این مقررات، هر قاعده‌ای که طرفین و در صورت قصور آنها داور با مراجعه یا بدون مراجعه به قانون آیین دادرسی داخلی حاکم بر داوری، تعیین می‌کنند، است.

ماده ۱۲: محل داوری

محل داوری توسط دیوان داوری بین‌المللی تعیین می‌شود، مگر اینکه طرفین بر محل دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۱۳: داوری نامه

قبل از شروع دادرسی و به همراه تکمیل پرونده، داور می‌بایست براساس مدارک موجود و با حضور طرفین و آخرین لوایح آنها، سندی که حدود صلاحیت وی را

مشخص می‌کند، تنظیم نماید.

این سند باید حاوی مشخصات ذیل باشد:

- الف - نام، نام خانوادگی و مشخصات طرفین
- ب - آدرسهای طرفین که اطلاعیه‌ها و اخطاریه‌ها و یا دیگر مکاتبات را در جریان داورى بتوان قانوناً به آنان ابلاغ کرد.
- ج - شرح مختصر خواسته‌های طرفین
- د - تعیین مسائل مورد اختلاف که باید حل شود
- ه - نام، نام خانوادگی، مشخصات و آدرس داور
- و - محل داورى

ز - مشخصات قواعد حاکم بر آیین دادرسی داورى، و در صورت اقتضا ذکر

اختیارات اعطاء شده به داور در جهت اقدام به عنوان یک مصلح مهربان

ح - هر نوع مشخصه دیگری که برای ضمانت اجرای رأی داور مورد نیاز باشد، و

یا به نظر داور و یا دیوان داورى بین‌المللی مفید واقع شود.

۲- سند مطروحه در بند اول این ماده، باید توسط طرفین و داور امضا شود. ظرف دو

ماه پس از تحویل پرونده به داور، ایشان می‌بایست سند مذکور را که به امضای خود و

طرفین رسانده است، برای دیوان داورى بین‌المللی ارسال کند. دیوان ممکن است با

تقاضای مدلل داور و یا در صورت ضرورت به تشخیص خود، در صورتیکه لازم دانست

مدت مذکور را تمدید کند.

اگر یکی از طرفین از شرکت در تنظیم و یا امضای سند مذکور امتناع ورزید، در

صورتیکه محقق شود که قضیه از موارد مندرج در بندهای ۲ و ۳ ماده ۸ است، دیوان،

نظر به تأیید داورى نامه خواهد داد. سپس مدتی را برای طرف غایب معین می‌کند تا

سند مذکور را امضا کند و در صورت انقضای این مدت، رسیدگی به داورى ادامه پیدا

خواهد کرد و رأی صادر خواهد شد.

۳- طرفین در تعیین قانونی که داوران باید براساس آن به ماهیت دعوی رسیدگی

کنند، آزاد هستند. در صورت عدم تعیین قانون حاکم از سوی طرفین، داور براساس

قواعد حل تعارض، قانونی را که به عنوان قانون مناسب تشخیص می‌دهد، اقدام خواهد

کرد.

۴- در صورتیکه طرفین به داور اختیار مربوط به یک مصلح مهربان را اعطا کرده باشند، مشارالیه این اختیار را خواهد پذیرفت.

۵- در تمام قضیه‌ها داور ملزم به رعایت مواد مندرج در قرارداد و عرف تجاری مربوطه خواهد بود.

ماده ۱۴: آیین دادرسی

۱- داور با تمام طرق مناسب و در کوتاهترین مدت ممکن اقدام به اثبات واقعیات قضیه مزبور می‌کند. بعد از مطالعه لوایح مکتوب و تمام مدارک استنادی طرفین، داور در صورت تقاضای یکی از طرفین، اقدام به مواجهه حضوری آنها می‌کند و در صورت عدم وجود تقاضای مذکور، داور می‌تواند به ابتکار خود از آنها استماع به عمل آورد.

به علاوه، داور از هر شخص دیگری، چه با حضور طرفین و چه در غیاب آنها، می‌تواند تقاضای استماع بکند، مشروط به اینکه براساس مقررات احضار شده باشند.

۲- داور می‌تواند یک یا چند نفر کارشناس منصوب کند تا داوری نامه طرفین را بررسی کنند و نظرات آنها را دریافت و شخصاً از آنها استماع به عمل آورند.

۳- در صورت درخواست و یا موافقت طرفین، داور می‌تواند بر مبنای مدارک مربوطه، به تنهایی در خصوص قضیه مربوطه اتخاذ تصمیم نماید.

ماده ۱۵:

۱- داور طبق درخواست یکی از طرفین و یا در صورت نیاز به ابتکار شخصی، با ابلاغ قانونی و مدلل می‌تواند طرفین را برای روز و محلی که از طرف ایشان معین شده دعوت نموده و سپس موضوع را به اطلاع دبیرخانه دیوان بین‌المللی داوری برساند.

۲- اگر داور اطمینان حاصل کند که یکی از طرفین علی‌رغم احضار قانونی و وصول احضاریه، بدون عذر موجه در روز و محل مورد نظر حاضر نشده، حق رسیدگی به داوری را دارد. در این صورت، رسیدگی مذکور حضوری تلقی خواهد شد.

۳- داور با توجه به تمامی اوضاع و احوال مربوطه و خصوصاً زبان قرارداد، زبان یا زبانهای داوری را معین می‌کند.

۴- داور به طور کامل مسئول استماع جریان داوری است، به طوری که تمامی طرفین

محق به حضور می‌باشند. این جلسات خصوصی است و بدون رضایت داور و طرفین اشخاص خارجی حق حضور در آن را ندارند.

۵- ممکن است طرفین شخصاً و یا توسط نماینده قانونی، در جلسه حاضر شوند. به علاوه آنها ممکن است توسط مشاورینی کمک و همراهی گردند.

ماده ۱۶:

طرفین می‌توانند ادعاهای جدید یا ادعاهای متقابل را نزد داور مطرح کنند مشروط بر اینکه این ادعاها، در محدوده تعیین شده در داوری نامه موضوع ماده ۱۳ مطرح شود و یا در ضمایم اصلاحی مدرک مذکور که توسط طرفین امضا شده و به دیوان داوری بین‌المللی نیز ابلاغ گردیده، تصریح شده باشد.

ماده ۱۷: رأی مرضی الطرفین

پس از اینکه پرونده طبق ماده ۱۰ به داور تحویل شد، اگر طرفین تراضی نمایند، این تراضی به صورت رأی مرضی الطرفین از طرف داور صادر می‌گردد.

ماده ۱۸: مهلت صدور رأی

۱- مهلتی که طی آن داور می‌بایست رأی خود را صادر کند، شش ماه تعیین شده است؛ وقتی که شروط بند ۴ ماده ۹ محقق شد، این مهلت از تاریخ آخرین امضای سند مذکور در ماده ۱۳، توسط داور و طرفین و یا از تاریخ انقضای مهلتی که به موجب بند ۲ ماده ۱۳ اعطا شده است و یا از روزی که دبیرکل دیوان داوری بین‌المللی، داور را از واريز كل مبلغ پیش‌پرداختی (اگر این روز مؤخر به روزهای قبلی باشد) مطلع کند، شروع می‌شود.

۲- دیوان در صورت تشخیص ضرورت، می‌تواند براساس درخواست مدلل داور و یا در صورت نیاز به صلاحدید خود مهلت یاد شده را تمدید کند.

۳- جایی که تمدید مزبور اعطا نگردیده است، در صورت ضرورت (بعد از اجرای مقررات بند ۱۱ ماده ۲)، دیوان در خصوص شرایطی که اختلاف حل خواهد شد، اتخاذ تصمیم می‌کند.

ماده ۱۹: داوری سه نفره (رأی هیأت داوری)

در صورتیکه برای رسیدگی به دعوی سه داور تعیین شده باشد، رأی اکثریت مناط

اعتبار خواهد بود و در صورتیکه اکثریتی حاصل نگردد، رأی داوری توسط رئیس دادگاه داوری به تنهایی اتخاذ می‌شود.

ماده ۲۰: اتخاذ تصمیم در مورد هزینه داوری

۱- رأی داور علاوه بر بررسی ماهیتی قضیه مورد نظر، هزینه داوری و طرفی که باید هزینه را متحمل شود و نسبت تقسیم هزینه فی‌مابین طرفین را نیز مشخص می‌کند.

۲- هزینه داوری شامل حق‌الزحمه داور، مخارج اداری که توسط دیوان داوری بین‌المللی و طبق جدول ضمیمه قواعد حاضر معین شده است، مخارج احتمالی داور، حق‌الزحمه و هزینه کارشناسی و دیگر هزینه‌های عادی حقوقی است که توسط طرفین پرداخت می‌گردد.

۳- اگر اوضاع و احوال استثنایی قضیه ایجاب کند، دیوان می‌تواند حق‌الزحمه داور را به مبلغی بیشتر یا کمتر از آنچه در جدول ضمیمه مقرر شده است، تعیین کند.

ماده ۲۱: بررسی دقیق رأی داور توسط دیوان داوری بین‌المللی

قبل از امضای رأی جزئی و یا قطعی، داور باید پیش‌نویس آن را تسلیم دیوان داوری بین‌المللی کند.

دیوان ممکن است بدون مخدوش کردن تصمیم آزاد داور، تغییراتی شکلی در آن بدهد و یا از نظر ماهوی توجه داور را به نکاتی جلب نماید.

هیچ تصمیم و رأیی بدون اینکه از نظر شکلی مورد تأیید دیوان قرار گرفته باشد، قابل صدور و امضا نیست.

ماده ۲۲: صدور رأی داور

رأی داور در مقر داوری و در روزی که توسط داور امضا می‌شود، صادر شده تلقی می‌گردد.

ماده ۲۳: ابلاغ رأی به طرفین

۱- به مجرد صدور رأی و معمولاً به شرط تأدیه کامل هزینه‌های داوری توسط طرفین و یا یکی از آنها به اتاق بازرگانی بین‌المللی، دبیرخانه متن رأی امضا شده توسط داور را به طرفین ابلاغ می‌کند.

۲- نسخه‌های اضافی که توسط دبیرکل اتاق بازرگانی بین‌المللی مورد تأیید و تصدیق

قرار گرفته‌اند، در صورت درخواست و در هر لحظه فقط در دسترس طرفین و نه در اختیار اشخاص خارج از دعوی قرار داده می‌شوند.

۳- با ابلاغ رأی طبق بند ۱ این ماده، طرفین از هر نوع ابلاغ دیگر رأی و یا نگهداری آن نزد داور محروم می‌گردند.

ماده ۲۴: قطعیت و قابلیت اجرای رأی داور

۱- رأی داور، قطعی است.

۲- با ارجاع اختلاف به داورى اتاق بازرگانی بین‌المللی، طرفین متعهد به اجرای رأی صادره بدون تأخیر و نیز اسقاط حقوقشان نسبت به تجدید نظرخواهی می‌گردند. به طریقی که انصراف از حق به نحو قانونی اعلام گردیده باشد.

ماده ۲۵: تودیع رأی داور

اصل هر رأی که طبق این مقررات صادر می‌گردد، در دبیرخانه دیوان داورى بین‌المللی ثبت و به ودیعه گذاشته می‌شود.

داور و دبیرخانه دیوان طرفین را در جهت انجام هر نوع کمک دیگری که ضروری باشد، یاری می‌کنند.

ماده ۲۶: قاعده عمومی

در تمام مواردی که در این مقررات تصریح نگردیده است، دیوان داورى بین‌المللی و داور با الهام از روح این قواعد، می‌بایست عمل کنند و تمام سعی و کوشش خود را، برای حصول اطمینان از اینکه رأی مذکور قانوناً قابل اجراست، بکار گیرند.

ضمیمه ۱- اساسنامه دیوان داورى بین‌المللی

ماده ۱: تعیین اعضا

شورای اتاق بازرگانی بین‌المللی، اعضای دیوان داورى بین‌المللی را برای مدت سه سال طبق شق C بند ۳ ماده ۵ اساسنامه اتاق بازرگانی بین‌المللی و بنا به پیشنهاد هر کمیته ملی تعیین می‌کند.

ماده ۲: ترکیب

دیوان داورى بین‌المللی مرکب است از یک رئیس و یک نایب رئیس که توسط

شورای اتاق بازرگانی بین‌المللی از بین اعضای دیوان و یا از خارج آن انتخاب می‌شوند و نیز یک عضو به ازای هر کمیته ملی که توسط خود کمیته‌ها تعیین می‌شود. ریاست دیوان می‌تواند توسط دو رئیس مشترکاً تصدی شود. در این صورت رؤسا از حقوق برابر برخوردارند. اصطلاح «رئیس» در قواعد سازش و داوری به هر یک از آن دو، اطلاق خواهد شد.

در قضایای استثنایی به پیشنهاد ریاست دیوان، شورا می‌تواند عضو علی‌البدلی برای یکی از اعضای دیوان معین کند. در موردی که رئیس نتواند در جلسه دیوان حضور یابد، نایب رئیس جانشین او خواهد شد.

ماده ۳: وظائف و اختیارات

وظیفه دیوان داوری بین‌المللی، اطمینان از اجرای قواعد سازش و داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی است و به این منظور تمام اختیارات لازم را نیز دارد. به علاوه، به دیوان اختیار داده شده است که جهت انجام هرگونه اصلاح و تغییر در مقررات سازش و داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی که ضروری به نظر می‌رسد، پیشنهادهاتی را به کمیسیون داوری بین‌المللی بدهد.

ماده ۴: مشاوره و حد نصاب

تصمیمات دیوان داوری بین‌المللی با حداکثر آراء اتخاذ می‌شود؛ در صورت تساوی، رأی رئیس دیوان قاطع دعوی خواهد بود. در صورتیکه شش عضو دیوان حاضر باشند، مشورت دیوان معتبر است.

دبیرکل اتاق بازرگانی بین‌المللی، دبیرکل، مشاور کل و قائم مقام دبیرکل دیوان، فقط با سمت مشورتی حق حضور دارند. مشاورین دیوان نیز می‌توانند در دعاوی مربوط به آنها حضور یابند.

ضمیمه شماره ۲ - مقررات داخلی دیوان داوری بین‌المللی

نقش دیوان داوری بین‌المللی

۱ - دیوان داوری بین‌المللی می‌تواند صلاحیت خود را به اختلافات تجاری که فاقد طبیعت تجارت بین‌المللی هستند، در صورتیکه قرارداد داوری چنین صلاحیتی را به آن

تفویض کرده باشد، تسری دهد و آنها را نیز قبول کند.

خصیصه محرمانه اقدامات دیوان داوری بین‌المللی

۲- اقدامات دیوان داوری بین‌المللی خصیصه محرمانه دارند و هر شخصی که به هر عنوان در این اقدامات شرکت کند، موظف به حفظ و رعایت آن است.

۳- جلسات دیوان داوری بین‌المللی، خواه جلسات عمومی و یا جلسات خاص، فقط به روی اعضای آن و دبیرخانه باز است.

مع‌هذا در موارد استثنایی و در صورت نیاز، رئیس دیوان داوری بین‌المللی بعد از نظرخواهی از اعضای دیوان، می‌تواند اعضای افتخاری را به دیوان دعوت کند و به تماشاگران اجازه ورود به جلسات بدهد. در این صورت، این اشخاص موظف به حفظ اسرار محرمانه فعالیت دیوان می‌باشند.

۴- مدارکی که تسلیم دیوان شده و یا توسط دیوان در جریان رسیدگی تنظیم گردیده است، فقط به اعضای دیوان و دبیرخانه داده می‌شود.

مع‌هذا رئیس و یا دبیرکل دیوان می‌تواند به پژوهشگرانی که در زمینه حقوق تجارت بین‌المللی تحقیق علمی می‌کنند، اجازه دهد تا از مدارکی که دارای منفعت عمومی است، به غیر از یادداشتهای، تذکرات، اظهاریه‌ها، لوایح و اسنادی که توسط طرفین در چارچوب دعوی داوری تسلیم شده‌اند، اطلاع حاصل کنند.

اعطای چنین اجازه‌ای موقوف به تعهد ذینفع بر رعایت خصیصه محرمانه مدارک موجود و عدم انتشار مطالبی مستند بدان، بدون تسلیم قبلی متن جهت تأیید به دبیرخانه دیوان است.

شرکت اعضای دیوان داوری بین‌المللی در داوریه‌های اتاق بازرگانی بین‌المللی

۵- نظر به مسئولیت خاصی که قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی بر رئیس و نائب رؤیسان و پرسنل دبیرخانه دیوان داوری بین‌المللی تحمیل کرده است، این اشخاص نمی‌توانند شخصاً به عنوان داور و یا مشاور در قضایای ارجاعی به اتاق بازرگانی بین‌المللی انتخاب شوند.

اعضای دیوان داوری بین‌المللی نمی‌توانند از طرف دیوان بین‌المللی، مستقیماً به عنوان داور کمکی، داور واحد و رئیس دادگاه داوری انتخاب گردند؛ لیکن به شرط تأیید

دیوان می‌توانند از سوی طرفین یا یکی از آنها برای مشاغل فوق پیشنهاد گردند.
 ۶- وقتی که رئیس، نایب رئیس و یا یکی دیگر از اعضای دیوان داوری بین‌المللی به هر عنوان و سمتی در دعوی مطروحه و در جریان دادرسی در دیوان نقشی داشته باشد، می‌بایست به محض اطلاع از این نقش، دبیرکل دیوان را مطلع سازد.
 آنها باید از شرکت در گفتگوها یا اتخاذ تصمیمی که در دیوان درباره رسیدگی صورت می‌گیرد، امتناع کنند و از حضور در سالن اجتماعات دیوان تا زمانی که آن موضوع مورد بحث است، خودداری ورزند.

بدین علت، آنها اطلاعات و مدارکی را که در جریان رسیدگی در این خصوص تسلیم دیوان داوری بین‌المللی شده است، دریافت نخواهند داشت.

روابط بین اعضای دیوان و کمیته‌های ملی اتاق بازرگانی بین‌المللی

۷- اعضای دیوان داوری بین‌المللی به لحاظ سمتی که دارند، علی‌رغم اینکه کمیته‌های ملی پیشنهادکاندیداتوری آنها را به شورای اتاق بازرگانی بین‌المللی داده‌اند، مستقل از کمیته‌ها می‌باشند، گذشته از این در قبال همان کمیته‌های ملی ملزم به حفظ کلیه اسرار و اطلاعات مربوط به اختلافات شخصی که به مناسبت عضویت در دیوان کسب کرده‌اند، می‌باشند؛ مگر اینکه رئیس و یا دبیرکل از آنها خواهش کند تا اطلاعات مزبور را به اطلاع کمیته‌های فوق‌الذکر خودشان برسانند.

کمیته دیوان

۸- طبق بند ۴ ماده یک مقررات قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، دیوان داوری بین‌المللی بدین منظور کمیته‌ای ایجاد می‌کند که ترکیب و اختیارات آن به شرح زیر است:

۹- کمیته مرکب از یک رئیس و دو عضو است. رئیس دیوان داوری بین‌المللی به عنوان رئیس کمیته عمل می‌کند. وی می‌تواند نایب رئیسی را تعیین کند تا در غیاب او در جلسه کمیته حاضر شود.

دو عضو دیگر کمیته توسط دیوان داوری بین‌المللی و از میان نایب رؤیسان و یا سایر اعضای دیوان تعیین می‌گردند. به این منظور، دیوان در هر جلسه عمومی، اعضایی را که در جلسات کمیته تا قبل از تشکیل جلسه عمومی آینده دیوان شرکت خواهند کرد، تعیین

می‌کند.

۱۰- کمیته به دعوت رئیس آن، اصولاً دوبار در ماه تشکیل جلسه می‌دهد.
 ۱۱- الف: کمیته مزبور حق اتخاذ هرگونه تصمیم در قلمرو صلاحیت دیوان داورى بین‌المللی، به استثنای تصمیمات مربوط به ردّ داوران (موضوع شقوق ۸ و ۹ ماده ۲ قواعد دیوان داورى بین‌المللی) و با ادعای اینکه یک داور وظایف محوله خود را انجام نداده است (موضوع بند ۱۱ ماده ۲ قواعد اخیرالذکر) و نیز تأیید پیش‌نویس آراء داورى، به غیر از رأی مرضی‌الطرفین را دارد.

ب: تصمیمات کمیته دیوان، به اتفاق آراء اتخاذ می‌شود.

ج: وقتی که کمیته مزبور نتوانست اتخاذ تصمیم کند و یا آنکه ترجیح داد امتناع نماید، موضوع را به جلسه عمومی آینده دیوان داورى بین‌المللی احاله می‌کند تا هر نوع پیشنهادی را که مناسب دانست، ارائه دهد.

ه: نتایج رسیدگی‌های کمیته دیوان در نزدیکترین جلسه عمومی دیوان به اطلاع دیوان داورى بین‌المللی می‌رسد.

عدم وجود قرارداد داورى

۱۲- وقتی که علی‌الظاهر بین طرفین، قرارداد داورى وجود نداشته باشد و یا در جایی که علی‌رغم وجود قرارداد داورى ارجاع امر داورى به اتاق بازرگانی بین‌المللی صورت نگرفته باشد، دبیرخانه توجه خواهان را به مقررات مندرج در ماده ۷ قواعد داورى جلب می‌کند. خواهان حق دارد که از دیوان داورى بین‌المللی تقاضای اتخاذ تصمیم نماید.

این تصمیم دارای ماهیت اداری است. اگر دیوان عدم امکان انجام داورى درخواست شده توسط خواهان را لحاظ کند، طرفین حق درخواست رسیدگی از محکمه صالح را، اعم از اینکه آنها طبق قانون حاکم مندرج در قرارداد، متعهد به داورى باشند یا نباشند، دارند.

اگر دیوان داورى بین‌المللی در ظاهر امکان انجام داورى را بررسی کرد، داور تعیین شده موظف است در مورد صلاحیت خود و در صورت وجود صلاحیت، در ارتباط با ماهیت اختلاف اتخاذ تصمیم کند.

الحاق به دعاوی در رسیدگی داوری

۱۳- در موردی که یکی از طرفین، درخواست داوری مربوط به رابطه حقوقی را که قبلاً به داوری دیوان داوری بین‌المللی ارجاع شده و به حالت تعلیق در آمده است، به داوری ارجاع دهد، دیوان می‌تواند این درخواست را به دعوی جاری الحاق کند؛ مشروط بر اینکه مقررات ماده ۱۶ قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، رعایت گردد.

پیش‌پرداخت جهت هزینه‌های داوری

۱۴- وقتی که دیوان داوری بین‌المللی، طبق بند ۱ ماده ۹ قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، در دعوی (برای هر یک از طرفین) مبلغ پیش‌پرداخت جداگانه‌ای را معین کرد، دبیرخانه از هر یک از طرفین جداگانه درخواست می‌کند تا بدون تعدی به حقوق طرفین، در پرداخت بالسویه پیش‌پرداخت هزینه داوری و در ارتباط با ادعای خود در صورتیکه صلاح بدانند، مبلغ مزبور را واریز نمایند.

۱۵- زمانی که تقاضای پرداخت مبلغ پیش‌پرداخت، اجابت نشد، دبیرخانه می‌تواند مهلتی که نباید کمتر از سی روز باشد، معین کند. به طوری که بعد از انقضای آن، دعوی مربوطه اعم از دعوی اصلی و یا دعوی طاری ناشی از آن، مسترد شده تلقی می‌گردد. این امر مانع طرف مورد بحث در طرح دعوی جدید در زمان دیگر نمی‌گردد.

در صورتیکه یکی از طرفین تمایل به مخالفت با این قاعده داشته باشد، می‌بایست در مهلت مذکور و در خصوص موضوع تصمیم‌گیری شده توسط دیوان، تقاضای رسیدگی کند.

۱۶- در صورتیکه یکی از طرفین حق جدیدی را در دعوی اصلی یا متقابل ادعا کند، این ادعای متقابل در احتساب مبلغ پیش‌پرداخت هزینه داوری همچون دعوی مستقل و یا موردی که ایجاب می‌کند تا داور موضوعات بیشتری را مورد بررسی قرار دهد، مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.

آراء داوری: شکل

۱۷- به هنگام بررسی مقدماتی پیش‌نویس آراء داوری، طبق ماده ۲۱ قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، دیوان داوری بین‌المللی ممکن است به رعایت ملاحظات صوری ناشی از قانون حاکم بر دادرسی و در صورت اقتضاء، به رعایت قواعد امری

محل داور، بویژه دلایل قانونی رأی مزبور، امضا و اجازه طرح نظریات مخالف، توجه بخصوصی کند.

حق الزحمه داوران

۱۸- دیوان داور بین‌المللی به هنگام تعیین حق الزحمه داوران بر مبنای جدول ضمیمه به قواعد داورى اتاق بازرگانى بین‌المللى مواردی چون صرف وقت، سرعت رسیدگی و پیچیدگی اختلاف را مورد توجه قرار می‌دهد، همین طور در ارتباط با تحقق مبالغ مندرج در جدول مربوطه و یا زمانی که شرایط، تعیین مبلغی کمتر یا بیشتر از مبلغ مندرج در جدول مذکور را اقتضا کند (موضوع بند ۳ ماده ۲۰ قواعد داورى اتاق بازرگانى بین‌المللى) نیز این موارد مدنظر خواهند بود.

ضمیمه شماره ۳- جدول هزینه‌های سازش و داورى

۱- هزینه‌های سازش

الف: هزینه‌های اداری جهت انجام مراحل سازش، معادل یک چهارم مبلغ تقویم شده در جدول مربوط به احتساب هزینه‌های اداری که بعد از این تعیین می‌شود، خواهد بود. جایی که مبلغ مورد اختلاف در جریان سازش، معین نشده است، هزینه‌های اداری را دبیرکل دیوان داورى بین‌المللى به دلخواه خود تعیین می‌کند.

ب: مبلغ حق الزحمه سازش دهنده توسط دبیرکل دیوان و برعهده طرفین تعیین می‌شود. این مبلغ می‌بایست متناسب بوده، با توجه به وقت صرف شده و پیچیدگی اختلاف و دیگر اوضاع و احوال مربوط تعیین گردد.

۲- هزینه‌های داورى

الف: مبلغ پیش‌پرداخت هزینه‌های داورى که توسط دیوان داورى بین‌المللى تعیین می‌شود، شامل حق الزحمه داور و یا داوران، هزینه‌های شخصی احتمالی داور یا داوران و هزینه‌های اداری است.

ب: ارجاع دعوی اصلی و یا مقابل به داور، صرفاً پس از اینکه حداقل نیمی از پیش‌پرداخت هزینه‌های داور که توسط دیوان معین شده است، واریز گردد، امکان پذیر است. حدود وظایف و اختیارات داور (داورى نامه) و رسیدگی داوران به دعوی اصلی

یا متقابل انجام نمی‌شود، مگر اینکه کل مبلغ پیش‌پرداخت هزینه‌های داوری که توسط دیوان معین شده است، واریز گردد.

ج: دیوان می‌بایست هزینه‌های اداری هر داوری را طبق جدولی که بعد از این مشخص می‌گردد و در موردی که مبلغ مورد اختلاف اعلام نشده باشد، مبلغ هزینه‌های اداری را به تشخیص خود، معین کند. در صورتیکه اوضاع و احوال خاص ایجاب کند دیوان می‌تواند هزینه‌های اداری را کمتر و یا بیشتر از آنچه طبق جدول تعیین شده است، به شرطی که مبلغ مذکور در هر حالتی بیش از ۶۵۵۰۰ دلار نباشد، معین کند. به علاوه دیوان ممکن است به عنوان شرطی برای پذیرش داوری پذیرفته نشده و معلقی که به درخواست طرفین و یا یکی از آنها و سکوت دیگری صورت گرفته است، تقاضای پرداخت هزینه‌های اداری بیش از آنچه را که در جدول هزینه‌های اداری مقرر گردیده است، بکند.

د: با رعایت بند ۳ ماده ۲۰ قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، دیوان حق الزحمه داور و یا داوران را طبق جدولی که بعد از این مشخص می‌شود، و نیز در صورتیکه مبلغ مورد اختلاف تعیین نشده باشد، به تشخیص خود، معین خواهد کرد.

ه: زمانی که قضیه مورد اختلاف، به چند داور ارجاع داده شده باشد، دیوان می‌تواند به تشخیص خود، کل مبلغ هزینه را تا سه برابر آنچه که برای یک داور تعیین می‌شود، افزایش دهد.

ز: وقتی که بعد از شکست اقدامات مربوط به سازش، اختلاف به داوری ارجاع داده می‌شود، نصف هزینه‌های اداری که برای سازش واریز شده است، برای هزینه‌های اداری داور منظور خواهد شد.

ح: قبل از رجوع به کارشناس، طرفین و یا یکی از آنها باید مبلغ پیش‌پرداخت را که میزان آن توسط داور یا داوران تعیین شده است، بپردازد و این مبلغ می‌بایست کلیه هزینه‌های احتمالی و سایر هزینه‌های کارشناسی را که داور یا داوران تعیین می‌کنند، بپوشاند.

۳- هزینه‌های اداری

الف: هر یک از طرفین اختلافی که به سازش ارجاع داده شده است، طبق قواعد

سازش اختیاری اتاق بازرگانی بین‌المللی موظف به واریز مبلغ ۵۰۰ دلار امریکایی به عنوان پیش‌پرداخت هزینه‌های اداری می‌باشد.

ب: هر درخواست دایر بر شروع داوری، طبق قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی می‌بایست همراه با قبض پیش‌پرداخت معادل مبلغ ۲۰۰۰ دلار امریکایی جهت هزینه‌های اداری باشد.

ج: هیچ تقاضای سازش و یا داوری، بدون همراهی قبض واریز مبلغ مناسب، مورد رسیدگی قرار نخواهد گرفت. این مبلغ قابل استرداد نبوده، جزء دارایی اتاق بازرگانی بین‌المللی محسوب می‌گردد. این مبلغ پرداخت شده توسط یک طرف به عنوان سهم مشارالیه در هزینه اداری سازش و یا داوری به حسب مورد، احتساب خواهد شد.

۴- تعیین داوران

در ارتباط با هر درخواست ارائه شده به اتاق بازرگانی بین‌المللی جهت تعیین یک داور برای هر داوری خارج از قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، می‌بایست حق‌الثبتی معادل مبلغ ۲۰۰۰ دلار امریکا توسط طرف درخواست‌کننده واریز شود. هیچ تقاضای تعیین داور بدون ضمیمه قبض واریز مبلغ مذکور که قابل استرداد هم نیست و جزء دارایی اتاق بازرگانی بین‌المللی محسوب می‌گردد، مورد پذیرش و بررسی قرار نخواهد گرفت.

این مبلغ کلیه خدمات اضافی را هم که از طرف اتاق بازرگانی بین‌المللی در ارتباط با تعیین داور، مانند اتخاذ تصمیم پیرامون رد داور و تعیین داور جانشین را صورت می‌گیرد، در بر می‌گیرد.

۵- جدول احتساب هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه

به منظور محاسبه مبلغ هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه داوران، می‌بایست مبالغ مربوط به هزینه‌ها و حق‌الزحمه محاسبه شده برای هر بخش مورد اختلاف دعوی، به ترتیب با همدیگر جمع شوند.^(۲)

بجز مواردی که مبلغ مورد اختلاف بیش از ۸۰ میلیون دلار امریکا باشد هزینه‌های

۲- به جدولهای شماره ۲، ۱ و ۳ مراجعه شود.

اداری شامل مبلغ مقطوع ۶۵۵۰۰ دلار امریکایی خواهد بود.
جدول شماره ۱

الف: هزینه‌های اداری

هزینه‌های اداری	حسب مبلغ مورد اختلاف به دلار امریکا
۲۰۰۰ دلار	تا ۵۰۰۰۰ دلار
۳٪	از ۵۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰
۱/۵٪	از ۱۰۰۰۰۱ تا ۵۰۰۰۰۰
۱٪	از ۵۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰۰
۰.۵٪	از ۱۰۰۰۰۰۱ تا ۲۰۰۰۰۰۰
۰.۲٪	از ۲۰۰۰۰۰۱ تا ۵۰۰۰۰۰۰
۰.۱٪	از ۵۰۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰۰۰
۰.۰۵٪	از ۱۰۰۰۰۰۰۱ تا ۸۰۰۰۰۰۰۰
۶۵۵۰۰ دلار	بیشتر از این مبلغ

ب: حق‌الرأی داور

حق‌الرأی	حسب مبلغ مورد اختلاف به دلار امریکا
حداکثر	تا ۵۰۰۰۰ دلار
۱۵.۰٪	از ۵۰۰۰۱ تا ۲۰۰۰
۱.۰٪	از ۱۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰
۰.۵٪	از ۱۰۰۰۰۱ تا ۵۰۰۰۰۰
۰.۳٪	از ۵۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰۰
۰.۲۵٪	از ۱۰۰۰۰۰۱ تا ۲۰۰۰۰۰۰
۰.۸٪	از ۲۰۰۰۰۰۱ تا ۵۰۰۰۰۰۰
۰.۵٪	از ۵۰۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰۰۰
۰.۱۵٪	از ۱۰۰۰۰۰۰۱ تا ۵۰۰۰۰۰۰۰
۰.۱٪	از ۵۰۰۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰۰۰۰
۰.۰۵٪	ج بیشتر از این مبلغ

جدول زیر هزینه‌های اداری واقعی را به دلار امریکا زمانی که محاسبه صحیح صورت گرفته است، نشان می‌دهد.

جدول شماره ۲: هزینه‌های اداری (به دلار امریکا)

مبلغ مورد اختلاف (به دلار امریکا)	هزینه‌های اداری
تا ۵۰۰۰۰	۲۰۰۰
از ۵۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰	۲۰۰۰ + ۰.۰۰۳٪ مبلغ بیشتر از ۵۰۰۰۰
از ۱۰۰۰۰۱ تا ۵۰۰۰۰۰	۳۵۰۰ + ۰.۱۵٪ مبلغ بیشتر از ۱۰۰۰۰۰
از ۵۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰۰	۹۵۰۰ + ۰.۰۰۱٪ مبلغ بیشتر از ۵۰۰۰۰۰
از ۱۰۰۰۰۰۱ تا ۲۰۰۰۰۰۰	۱۴۵۰۰ + ۰.۰۵٪ مبلغ بیشتر از ۱۰۰۰۰۰۰
از ۲۰۰۰۰۰۱ تا ۵۰۰۰۰۰۰	۱۹۵۰۰ + ۰.۰۲٪ مبلغ بیشتر از ۲۰۰۰۰۰۰
از ۵۰۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰۰۰	۲۵۵۰۰ + ۰.۰۱٪ مبلغ بیشتر از ۵۰۰۰۰۰۰
از ۱۰۰۰۰۰۰۱ تا ۵۰۰۰۰۰۰۰	۳۰۵۰۰ + ۰.۰۵٪ مبلغ بیشتر از ۱۰۰۰۰۰۰۰
از ۵۰۰۰۰۰۰۱ تا ۸۰۰۰۰۰۰۰	۵۰۵۰۰ + ۰.۰۰۵٪ مبلغ بیشتر از ۵۰۰۰۰۰۰۰
از ۸۰۰۰۰۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰۰۰۰۰	۶۵۰۰۰
بیشتر از ۱۰۰۰۰۰۰۰۰	۶۵۰۰۰

جدول زیر حق الزحمه داور را به دلار امریکا زمانی که محاسبه صحیح صورت گرفته است، نشان می‌دهد.

جدول شماره ۳: حق الزحمه داور (به دلار امریکا)

حداقل	حداکثر
۲۰۰۰	۰.۰۰۱۵٪ مبلغ مورد اختلاف
۲۰۰۰ + ۱/۵٪ مبلغ بیشتر از ۵۰۰۰۰	۷۵۰۰ + ۰.۰۰۱۰٪ مبلغ بیشتر از ۵۰۰۰۰
۲۷۵۰ + ۰.۰۸٪ مبلغ بیشتر از ۱۰۰۰۰۰	۱۲۵۰۰ + ۰.۰۰۵٪ مبلغ بیشتر از ۱۰۰۰۰۰۰
۵۹۵۰ + ۰.۰۵٪ بیشتر از ۵۰۰۰۰۰	۳۲۵۰۰ + ۰.۰۰۳٪ مبلغ بیشتر از ۵۰۰۰۰۰۰
۸۴۵۰ + ۰.۰۳٪ مبلغ بیشتر از ۱۰۰۰۰۰۰	۴۷۵۰۰ + ۰.۰۲/۵٪ مبلغ بیشتر از ۱۰۰۰۰۰۰۰
۱۱۴۵۰ + ۰.۰۲٪ مبلغ بیشتر از ۲۰۰۰۰۰۰۰	۷۲۵۰۰ + ۰.۰۸٪ مبلغ بیشتر از ۲۰۰۰۰۰۰۰

۵۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۵۰٪ + ۹۶۵۰۰	۵۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۱۰٪ + ۱۷۴۵۰
۱۰۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۱۵٪ + ۱۲۱۵۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۰۵٪ + ۲۲۴۵۰
۵۰۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۱۰٪ + ۱۸۱۵۰۰	۸۰۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۰۲٪ + ۴۲۴۵۰
۸۰۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۰۵٪ + ۲۱۱۵۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۲۰٪ + ۴۸۴۵۰
۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۰۵٪ + ۲۳۱۵۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰۰	مبلغ بیشتر از ۰.۰۱٪ + ۵۲۴۵۰

نگاهی گذرا به اتاق بازرگانی بین‌المللی

اتاق بازرگانی بین‌المللی یک سازمان غیر دولتی است که در خدمت تجارت بین‌المللی می‌باشد.

عضویت در اتاق بازرگانی بین‌المللی

اعضای اتاق از دهها هزار سازمان و مؤسسه تجاری تشکیل می‌گردد که در بیش از صد کشور دنیا دارای علائق تجاری هستند. کمیته‌های ملی اتاق بازرگانی بین‌المللی و یا شوراها در ۶۰ کشور فعال می‌باشند.

وظایف اتاق بازرگانی بین‌المللی

- شناسایی و معرفی جامعه تجاری جهانی در سطوح ملی و بین‌المللی،
- گسترش تجارت و سرمایه‌گذاری بین‌المللی مبتنی بر رقابت عادلانه و آزاد،
- هماهنگ کردن عملیات تجاری و تنظیم اصطلاحات و رهنمودهایی برای واردکنندگان و صادرکنندگان،
- ارائه خدمات عملی به تجار و صنعتگران.

سرویس‌های خدماتی اتاق بازرگانی بین‌المللی

سرویس‌های خدماتی اتاق بازرگانی بین‌المللی عبارتند از: دیوان داوری بین‌المللی، مرکز کارشناسی بین‌المللی، دفتر بین‌المللی دریایی، مرکز همکاری دریایی، دفتر اطلاعات مقابله با تقلب، دفتر جرائم تجاری، دفتر بین‌المللی اتاقهای بازرگانی، مؤسسه رویه و حقوق تجاری بین‌المللی، شورای صنعتی جهانی برای محیط زیست، سمینارهای متعدد و انتشارات فراوان (قابل تهیه در شرکت سهامی انتشارات اتاق بازرگانی بین‌المللی).

کمیسیون داوری بین‌المللی

کمیسیون داوری بین‌المللی یکی از کمیسیونهای بیشمار اتاق بازرگانی بین‌المللی است که در تهیه سیاست عمومی و فنی مربوط به تجارت بین‌المللی و سرمایه‌گذاری فعالیت می‌کند. کمیسیون مزبور از متخصصین بین‌المللی که توسط کمیته‌های ملی اتاق بازرگانی بین‌المللی و شوراهای سراسرجهان تعیین می‌شوند، ترکیب یافته است. این «کمیسیون» به طور کامل مجزا از دیوان داوری بین‌المللی است.

کمیسیون مزبور، اختصاصاً به نکات و موضوعات حقوقی و عملی مرتبط با داوری تجاری بین‌المللی و نیز توسعه رویه داوری به عنوان یک راه حل اختلافات تجاری بین‌المللی و گسترش آن توجه می‌کند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی